

relsen og Skoledirektionen at kalde en Forstander til Brorson Højskole.

Kredsen yder \$100 til Skolens Drift for det kommende Aar.

Kredsmødet udtaler sin hjerligste Tak for det trofaste Arbejde, der i det svundne Aar er øvet for vore Unge af saavel Styrelsen som de lokale Arbejdere indenfor de enkelte Menigheder. Opmuntrer til at fortsætte i det samme Spor for de kommende Dage.

Da der ikke forelaa nogen Indbydelse til næste Kredsmøde, blev det overladt Kredsstyrelsen at tage imod Indbydelse.

Lørdag Eftermiddag blev Menighedens Emne: „Hvorledes kan det hellige Samfundsliv bedst fremmes i Menigheden?“ indledet af Pastor H. P. A. Andersen. — Indledningen saavel som den paafølgende Drøftelse var af god og praktisk Art, der tog Sigte paa Helliggørelseslivet hos den enkelte og i Menigheden.

Efter Mødet mødte Byens Commercial Club frem med store Automobiler og indbød Kredsmødets Deltagere til en Køretur i Sidneys romantiske Omegn.

Søndagen var den store Højtidsdag. Først samledes en ikke lille Flok om Nadvedbordet i Kirken. Derefter til Gudstjeneste i Skolens Auditorium, der blev fyldt til Trængsel. Pastor G. B. Christiansen prædikede ud fra Dagens Episteltekst. — Om Eftermiddagen var der Møder baade i Skolen og Kirken. I Skolen prædikede Præsterne A. Hofgaard og G. B. Christiansen paa Engelsk og i Kirken Præsterne H. P. A. Andersen og J. Knudsen paa Dansk.

Om Aftenen Slutningsmøde i Skolen, hvor Pastor N. Damskov prædikede ud fra 1 Kong. 18 særlig det 41. Vers: „Der høres Susen af Regn.“ Derefter havde flere Ordet. Under hele Mødet glædede de Unge i Pella og Brorson Menigheder os med deres Korsang.

Der kunde maaske have været skrevet noget mere om den opbyggelige og aandelige Side af Kredsmødet. Men det er ikke saa let at give en udførlig Beskrivelse og dels vilde det vel ogsaa blive for langt om man skulde give et ordentligt Referat. Den herskende Grundtone i Forlyndelsen i de Dage kan maaske bedst i Korthed karakteres: At Guds Folk maa faa mere af Frelserens Sindelag, Medynk med vort Folks aandelige Nød, der giver sig Udslag i tre Ting: Bøn, Arbejde, Helliggørelsesarbejde, Indre Mission og Ydre Missions Arbejde, og Offer. — Og lykkes dette skal vi ikke blot høre Susen af Regn, som der blev mindet om tilsist, men da skal „Regnen fra det Høje“ komme — over den enkelte — i Menighederne og over vort Missionsarbejde. — Herren lade det lykkes.

Om saa en hjertelig Tak til alle Deltagere. Tak fordi I kom. Vi haaber og tror at I alle fik et godt Udbytte med hjem fra Kredsmødet i Sidney, et Udbytte der skal sætte velsignede Spor i Menighederne, ja over hele vor Kreds, til Herrens Ære og Sjæles Frelse.

Anthorn Hansen.

A. P. Jensen, Ord., Nebr.

En af d. for. Kirkes trofaste Venner har faaet Hjemlov. I den lille Menigheds Kreds føles Tabet meget. Afdøde har været med til i Aarevis at tage det store Løft, saa der i det hele har kunnet gøres et kirkeligt Arbejde af vort Samfund i Valley Co.

En Frugt af hans Arbejde og Offer er, at der nu staar en dejlig lille Kirke i Ord By, hvor en stadig tiltagende Flok af vort Folk samles om Guds Ord og Sakramenter en Gang om Maaned.

Anders Peter Jensen var født paa Sjælland i Danmark d. 11. Dec. 1854 og døde den 17. Juni 1920 i sit Hjem efter at have været svagelig i flere Aar. Rig-

tig alvorlig syg blev han dog først i Marts Maaned, og Enden kom hurtigere end ventet.

Jensen og Familie kom til Omaha i 1881 fra Danmark. Flyttede paa deres Farm ved Ord i 1884, men Aaret efter vendte de tilbage til Omaha, hvor de boede indtil 1893, da de atter kom til Valley Co., hvor de har boet siden. I de senere Aar har Jensen haft et lille Snekerværksted i Ord By, hvor hans Snille har frembragt mange Ting — bl. a. ogsaa det smagfulde Alterparti, der nu har prydet Kirken siden Juni 1918. Jensen havde mange Venner i Nebr. Kreds; thi ved Møder rundt om kunde man ofte træffe ham. Vennerne paa Eben-Ezer i Brush vil mindes ham særlig for den Haandsrækning, han gav dem da „Nazaret“ blev ombygget i 1908—09.

Foruden hans Hustru efterlader han kun en Datter. Hun er gift med Johannes Frandsen og bor ved Sydney, Mont.

Begravelsen fandt Sted under stor Deltagelse d. 20. Juni fra Hjemmet og Kirken, og det afsjælede Legeme blev stedt til Hvile paa Byens Kirkegaard.

Fred være med hans Støv, velsignet være hans Minde! Al Trøstens Gud trøste de Efterladte i deres Sorg og Savn.

Saa langt Past. N. P. Sørensen. Jeg tilstemmer med Glæde de skønne Mindeord! Det er mig en Glæde at have kendt den afdøde og hans Familie i mange Aar. Red.

SMULER.

Af G. B. C.

5. Dane Valley. Efter et fire Dages forunderligt skönt Distrikts-Møde i Sidney, Mont., og et extra Møde i Brorson Menighed, en Annex-Menighed til Menigheden i Sidney, bar det af Sted Øst over omkring 60 Mil med Mr. „H. F.“, der bogstavelig er næsten Enehersker i hele N. Dak. Distrikt for ikke at sige i hele Staten. Medens mange andre Autos paatvinger det Auto-kørende Publikum en ubehagelig Pause, saa farer Mr. „H. F.“ afsted som en Løve og møder altid frem i rette Tid.

Turen fra Sidney til Dane Valley var ligefrem behagelig. Luften heroppe i det høje Nord er meget velgørende, ren og livsfornyende og forfriskende, saa en Ungdom nær op til 70 bliver helt spillevende ved Luftens Inspiration — og ved at skue ud over de store Vidder af det delvis lidt flade bølgeformede Land.

Alt ser lovende ud for vore Landsmænd i Montana og N. Dak. De fire a fem Timer fra Sidney til Dane Valley henfor som en Røg og Damp. Førend vi næsten anede det, var vi i Dane Valley Præstegaard, N. Dak. Distrikt-Formands Sæde.

Paa Vejret til Dane Valley havde vi Anledning at fare igennem „Dagmar“ Kolonien, hvor Den danske Kirke har en stor Menighed med to Kirker i Settlementen. Den danske Kirkes Folk og den forenede danske Kirkes Folk bor deroppe som fredelige Naboer. Maatte den guddommelige Fred gribe alle Hjerter, saa vil de to blive til eet. Vi haaber og ventner paa en Pinsetid, et Pinsevejr, en stor Pinsebevægelse hen imod vort danske Folk — Forudsætningen for en virkelig Sammenslutning. Meget stadig Bøn og begyndende Fællesarbejde, f. Eks. ved Missionsmøder, Ydremission og a. Kærlighedsgerningernes Tjeneste.

Imidlertid ved Totiden om Eftermiddagen kom vi næsten som et Lyn ind i Præstegaarden. Fruen bød os Velkommen; thi Pastoren var i Kompagni med „H. F.“ paa Farten ude at indbyde mere fjernboende Landsmænd til Møde.

Dane Valley-Mødet var et velsignet Møde. Pastor L. H. Kjeller kaldte Forsamlingen til Sjæleopmærksomhed ved Profeten Esaias:

„Kommer dog og lader os dog gaa i Rette med hverandre.“

Undertegnede gav et Livsbillede af „den sorte Broder“ fra Afrika (Se Acta, Kap. 8). Der er en betydelig Menighed i Dane Valley. Menigheden har en rummelig smuk Kirke og Gudslivet rører sig friskt iblandt Vennerne deroppe.

Vi siger Tak til alle Dane Valley-Folkene for de skønne Timer, vi tilbragte sammen.

6. Daneville-Kalden. Dette Kald omfatter tre Menigheder. De to er beliggende i N. Dak. Daneville og Bethel. Emaus er beliggende i Montana. De to Menigheder har hver sin egen smukke Kirke. Menigheden i Fertile har et Basement eller Krypt, som den afbenytter foreløbig, indtil frugtbarere Tider indtræffer. En ny pæn Kirke vil da blive opført.

De sidste Par Aar har nemlig været lidt af Prøvelsernes Aar for vore Venner paa disse Egne. Men Vennerne bier paa Herren, og de, som bier paa Herren skal aldrig blive beskæmmet.

Af blive beskæmmet er uøbt i Guds levende Menighed. I indeværende Aar ser Markerne lovende ud. Alt varsler til en god Høst. Men selv om Vemernes Marker kun har ydet sparsomt — dog til Nødtørft og Nærings — saa forekommer det mig, at den aandelige Mark — Hjertergeren — har baaret god Frugt. Ogsaa i Daneville-Kaldet pulserer baade Troslivet og Kirkelivet paa en skøn Maade, som kun kan skabe Taknemmelighed og Glæde i Hjerter, der ventner paa et levende Gennembrud af Gudslevet i Hjerterne. Alle Vegne, hvor Tonerne fra Himmelen lyder klart og malmstærkt om Synd og Naade, Liv og Død, skal Livet nok frembyde. Pastor L. H. Kjeller og hans ihærdige „H. F.“ transporterede mig i en Haandevending fra Menighed til Menighed.

Om Søndagen havde alle tre Menigheder Fællesmøde. Søndag hedder ikke „Herrens Dag“ for intet. Undertegnede talte om Formiddagen over Guds Riges Værdiskønheds- og Udviklingssider. Om Eftermiddagen om vore Missioner og om Aftenen om „Real Americanism and real Christianity.“

Aandelig Regn og Solskin faldt over os paa denne skønne Søndag. En stor Skare af Samfundsvener lever paa disse Egne og man faar det Indtryk, at Vennerne er tilfredse med deres Kaar.

En dejlig Tanke opdagede jeg her i denne Vennekreds og det var denne; at Vennerne ønsker at danne sig skønne Hjem — ikke rige Hjem, men skønne, det vil sige: Hjem, hvor Herren skal have den centrale Plads ved Arnen. Ja, i et saadant Hjem, der er i Sandhed et aandeligt Paradis paa Jord. Hvor sandt er dog Ordsproget: „No place like home“. Til Lykke! N. Dak. Folk med eders velsignede Arne. Guds Kærlighed udøst i Hjerterne gennem Jesus Kristus ved Helligaanden, eller det fortrolige Samliv med Herren, det erstatter og overvinder alle Besværligheder og Vanskeligheder.

Hjertelig Tak til Gud og Vennerne i Daneville for de skønne Dage, jeg tilbragte hos eder.

7. Flaxton og Bowbells. Den femte Juli om Aftenen kom Pastor L. H. Kjeller og undertegnede til Flaxton. Vi tog ind paa et Hotel for Aftensmad. En Times Tid efter kom en ung Mand efter os pr. Auto. Vi tilbragte en hyggelig Aften i L. C. Christensens Hjem. Samtalen drejede sig om gode, gamle Dage en 35 a 40 Aar tilbage i Tiden. Mrs. L. C. Christensen opholdt sig den Gang i Council Bluffs, Ia. Imidlertid Møde i Flaxton Kirke om Formiddagen og om Eftermiddagen i Bowbells Kirke. En Kreds af Venner var til Stede i begge Kirker, og vi mærkede Sandheden af Ordene: „Hvor to eller tre er

forsamlede i mit Navn, der er jeg selv til Stede.“

Ordet havde frit Løb og blev modtaget med Glæde og Taknemmelighed.

Det var os en Glæde her at hilsen paa Pastor Petersen-Taler med Familie, der for et Par Dage siden var ankommen. til dette Kald. Det er aabenbart en stor Forandring for disse vore Venner og Medarbejdere i Guds Rige fra at bo i en By, som Albert Lea og saa her i N. Dakota. Men her oppe i det høje Nord er et sundt Klima, og en velsignet aandelig Luft slog os i Møde ogsaa i Flaxton og Bowbells-Kaldet. Vi ønsker Pastor Petersen-Taler med Familie og Menighederne et velsignet Samarbejde.

Hilsen og Tak til Vennerne i Flaxton-Kaldet.

(Fortsættes.)

Luck, Wis.

Minnesota Kreds' Ungdomsforeninger havde i Aar Møde i vor Frelseres Menighed i Byen Luck. Det tog sin Begyndelse Torsdag Aften den 24. Juni og sluttede Søndag Aften. Jeg var kun til Stede om Søndagen, da da var der mange flere Besøgende til Stede end der var Plads til i Kirken. Om Formiddagen talte Past. A. W. Lund, Minneapolis, Minn., paa Engelsk. Efter „Dinner“ i Kirkens Basement, hvad der tog lang Tid paa Grund af de mange besøgende, samledes vi paa Festpladsen, da det var noget trykkende i Kirken og vistnok tillige flere besøgende. Om Eftermiddagen talte Past. J. H. Vammen, Neola, Ia., paa Dansk og Past. H. M. Hansen, Evan, Minn., paa Engelsk. Det var jo nærmest til de unge, der blev talt, men dog faldt der en Del Smuler fra ogsaa til de ældre og de gamle.

Der var ikke saa faa til Stede fra St. Peters Menighed. Besøget var ikke saa stort, da det truede med Regn om Formiddagen, men dog kom der flere end vi havde ventet. Der kom ikke saa faa fra Byens Menighed og tillige fra Milltown. Talere var der ikke saa knapt med, thi foruden Menighedens Præst talte Past. Anders Hansen fra Byen Luck, Past. Henry N. Hansen, Milltown, Student John Jensen, Augsburg Seminarium, Minneapolis, som i Aar har holdt Religionsskole i St. Peters Menighed; tillige talte J. S. Trumborg og Peder J. Morten fra Byens Menighed, saa vi havde en skøn og hyggelig Festsdag. Vi siger derfor Tak til de forskellige Talere og til enhver, som delte Festglæden med os.

Søndagen den 11. Juli havde vi en stor Børnefest. Det var Afslutning paa vor 6 Ugers Religionsskole. Vi havde i Aar tre Ugers dansk og tre Ugers engelsk Skole, og de Børn, som besøgte den danske Skole, fik ogsaa Lejlighed til at tage Del i engelsk Undervisning. Efter det Resultat, vi fik ud af Børnenes Overhøring, viste det sig, at de har haft et godt Udbytte af deres 6 Ugers Skoletid. Student Jensen og Past. Christianen talte lidt ved denne Lejlighed. Derefter blev Børnene frit opvartet med Kaffe og Lunch og Ice Cream. Vi tilbragte ogsaa denne Festsdag en god og hyggelig Tid tilsammen. Tak for Besøget.

—J. J.

Danmarks-Brev.

Aarhus, d. 26. Juni, 1920. Hr. Pastor Andersen, Blair, Nebr.

Ja, nu er det snart et Aar, siden vi, min Hustru og jeg, besøgte Dem i Deres Hjem i Blair for at faa en Adresse paa et Hotel i New York, saa De har vel næsten glemt os? De faar vel Besøg af saa mange i Aarets Løb, at det er vanskeligt at huske Dem alle.

De bad mig skrive lidt om mit Indtryk af Amerika, hvilket jeg lovede og vil forsøge.

Amerika er et underligt Land, baade tiltalende og frastødende. Det er et stort Land med Plads for mange og gæstfrit. Og dog faar man ingen Plads, dersom man ikke selv er i Stand til at skaffe sig denne. Det er et Frihedens Land, og dog er der ingen Steder større Disciplin og mindre Frihed end der. Man arbejder længere til daglig og endda i et meget mere forecæret Tempo end i Europa. Amerika er et Lighedens Land; dette passer heller ikke. Manden med den lille Dollar nejer sig pænt for Manden med den store Dollar, endda meget dybt.

Almuen i Amerika er ikke klogere, end at alle er Dus — de mener You betyder Du; dette passer heller ikke. You benyttes baade for Eder, I, De Dem, man og Du hvorimod Thou kun betyder Du, hvilket vil kunne ses i ethvert Leksikon.*)

Amerika er et Oplysnings Land, siger man ogsaa derovre. Hvis dette er sandt, vil den næste Generation ødelægge Renomeet. Børnenes Skoleundervisning er nemlig meget mangelfuld. Geografien er dem en ukendt Ting; ikke en Gang deres eget Land eller Byernes Størrelse kender de, ja, jeg tør sige, at de fleste Børn ved ikke, hvor mange Indbyggere den By har, hvori de lever.

Amerikanerne arbejder ikke for at nyde; man kan snarere sige: de lever kun for at arbejde. Alt gaar med Ekspresfart, selv Spisningen. Maden bogstavelig talt sluges, jeg tror knap, de smager paa den eller interesserer sig for, hvorledes den er tillavet — det gælder blot om at tilfredsstille Mavnen (Motoren) for at vedligeholde Energien.

Vi kunde trænge til noget af denne Arbejdslyst herhjemme; her er Tempoet nemlig meget: bliver det ikke i Dag, saa bliver det i Morgen.

Dersom man her arbejdede lige saa flittigt og var lige saa økonomisk som i Amerika, tror jeg, vore økonomiske Forhold vilde kunne staa Maal med Amerikas — forholdsvist.

Naturligvis er der Undtagelser baade her og der; men i det store og Hele er Forholdet saaledes.

En venlig Hilsen fra min Hustru og Deres aerb. Licinus Nielsen.

More Notes on the Language Question.

No doubt there will be many who will disagree entirely with this article and to such I would say, in the very beginning, that if you don't want the American language in your church services, stop here, as that is what this article is about.

To the rest of you who are openminded and want to see both sides of the question this article is written with the hope that it will not be misunderstood.

There is a great discussion amongst the Danes here in America arising from the question as to whether the American language should be used in the churches, not so great in some congregations, who already have adopted an American service each week, as in others, but I have little doubt that at the time the „American language“ question was introduced that it roused no little discussion.

It is a well known fact that all Danes are proud of their ancestry and country, and well they might be. But as young people, there, they found Denmark not quite as progressive as they desired and so, of course, they must emigrate to America, where great opportunities were calling. „Nor were they disappointed.“

There are thousands of Danes who have progressed far more in every way than they would

*) Men om Brugen af „you“ end ikke betyder, at Folk er „dus“, saa betyder denne Brug dog, at de er „ligs“.—Red.

have done, had they remained in the „old country“. We are a thrifty people and as such believe in laying up for the future. We are giving our children an education that will insure their chances on an equal basis with the peoples who have been here for generations. We love our children and hope to see them go just a little further than we did, and they are sure to, with the encouragement and help given them by their parents.

When coming to America the average (Danish) young man and woman had very little and hoped for much and expected to make fortunes and go back to the old country and live happy ever after.

But on their arrival they found this country good to remain in, and in course of time became naturalized. Every one, born here, has equal chance to become president here and perhaps a son might. It wasn't that way at home. There they have kings or queens, royal family and all that sort of things. Here in America everybody was as good as the next and that looked good to them.

(Continued on page 6.)

The Annex

122 Evangelical Hymns, translated and original for use in Lutheran churches and homes.

Paper cover 15 Cents

Boards 25 Cents

Sample copies sent for examination and quantity prices quoted upon request from pastors and teachers.

Dan. Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

GODE HJEM

kan købes i Dane Valley i Roosevelt County, Mont., — til en Pris af \$40 a \$60 Acren paa lette Vilkaar. Farme som er velopbyggede, har Telefon og Postlevering, er beliggende ved gode Automobil Veje, nær By, Skoler og Kirke.

Hvede og alle Slags Smaasæd dyrkes mest, men Corn giver ogsaa godt Udbytte.

Til Hø og Græsgang dyrkes Alfalfa, Sweet Clover, Rye, Grass, Sudan Grass, brome Grass etc. med Held i Dane Valley, som er den mest blomstrende Egn i Staten, Montana.

Vinteren er ikke blot Dage med uafbrudt streng Kulde, klare Solskinsdage er snarere en Regel end en Undtagelse, hvorimod Skyet, gennemtrængende fugtigkold Luft er saa godt som ukendt.

Der findes Kullag under hele Egnen. Flere Miner ejes og drives af Beboere. Kul sælges ved Minen til \$2.50 per Ton.

I Montana er nu Lejlighed til at erholde rigt, frugtbart Land til Priser, som var gældende i Illinois og Iowa for ca. 20 Aar siden, i Montana kan de betale for en Farm med hvad de nu maa betale for Brugen af en andens Farm i 3 Aar i nævnte Stater.

Godt Farmland stiger i Verdi hvert Aar.

Undersøg for dem selv, gaa derud og se Afgrøden, som vokser der.

Der er ingen Automobil- eller Hotelregninger, hvis de henvender dem til undertegnede i McCabe.

Skriv til O. R. Olsen, Box 66, McCabe, Mont.

eller til P. H. Miller, Elk Horn, Ia.